

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ (Λούκ. ιθ΄ 1 - 10)

25 Ιανουάριου 2015

Τήν μετάνοια τοῦ Ζακχαίου, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καί τήν ἐπιστροφή του στήν ὁδό τοῦ Κυρίου ἐξιστορεῖ τό σημερινό ἱερό Εὐαγγέλιο. Ἐκεῖνο τόν καιρό περνοῦσε ὁ Ἰησοῦς μέσα ἀπό τήν Ἱεριχώ. Καί νά ἕνας ἄνθρωπος πού τόν ἔλεγε Ζακχαῖο κι αὐτός ἦταν ἀρχιτελώνης καί σάν ἀρχιτελώνης ἦταν πλούσιος. Καί ζητοῦσε νά δεῖ τόν Ἰησοῦ ποίος εἶναι καί δέν μποροῦσε, ἐξαιτίας τοῦ κόσμου καί λόγω τοῦ μικροῦ του ἀναστήματος. Ἔτρεξε λοιπόν μπροστά κι ἀνέβηκε σέ μία συκομουριά γιά νά τόν δεῖ, γιατί ἀπό κεῖ θά περνοῦσε. Καί μόλις ἦλθε σέ κείνο τό μέρος, σήκωσε τά μάτια του ὁ Ἰησοῦς καί τόν εἶδε καί τοῦ εἶπε· Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα, γιατί σήμερα πρέπει νά μείνω στό σπίτι σου. Κι ὁ Ζακχαῖος κατέβηκε ἀμέσως καί ὑποδέχθηκε τόν Ἰησοῦ μέ χαρά. Ὅλοι τότε πού τό εἶδαν τοῦτο γόγγυζαν κι ἔλεγε πώς μπῆκε νά φιλοξενηθεῖ στό σπίτι ἑνός ἀμαρτωλοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Ζακχαῖος ὅμως στάθηκε μπροστά στόν Ἰησοῦ καί τοῦ εἶπε· Νά τά μισά ἀπό τά ὑπάρχοντά μου, Κύριε, τά δίνω στους φτωχοῦς· κι ἂν τύχει κι ἔκλεψα κανενός, τοῦ τό δίνω πίσω τετραπλάσιο. Τότε τοῦ εἶπε ὁ Ἰησοῦς· Σήμερα ἔγινε σωτηρία σέ τοῦτο τό σπίτι, γιατί κι αὐτός εἶναι παιδί τοῦ Ἀβραάμ. Γιατί ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε γιά νά ψάξει νά βρεῖ καί νά σώσει τούς χαμένους. Αὐτός ὁ ἀρχιτελώνης εἶναι τό παράδειγμα κάθε ἀμαρτωλοῦ πού ξεκινάει νά βρεῖ τήν σωτηρία του. Κι ὁποῖος θέλει νά βρεῖ τήν σωτηρία του, ἕνα δρόμο ἀκολουθεῖ, τήν ἔμπρακτη μετάνοια. Καί τόν ἀκολουθεῖ ἀμέσως, χωρίς ἀναβολές καί χωρίς νά λογαριάζει ἐμπόδια. Ὁ Ζακχαῖος ἤθελε κι ἐπιθυμοῦσε νά δεῖ τόν Ἰησοῦ Χριστό, μά ὁ κόσμος ἦταν πλῆθος κι αὐτός ἦταν μικρόσωμος. Μηχανεύθηκε τότε καί βρῆκε τρόπο νά τόν δεῖ. Δέν φοβήθηκε νά μή γελάσουν μαζί του, δέν λογαρίασε τήν ἡλικία του καί τήν θέση του, μόνο ἔτρεξε κι ἀνέβηκε στό δένδρο. Ἡ καλή ἐπιθυμία μέσα του νικοῦσε κάθε ἐξωτερική δυσκολία καί κάθε ἐμπόδιο. Μά εἶναι ἀλήθεια πώς πολλοί ἀπό τούς χριστιανούς ν' ἀμαρτήσουνε δέν ντρέπονται, μά νά μετανοήσουνε ντρέπονται. Δέν φοβοῦνται τήν ἀμαρτία καί φοβοῦνται τήν σωτηρία. Εἶναι πολλοί πού ντρέπονται καί φοβοῦνται νά πᾶνε στήν ἐκκλησία, νά ἐξομολογηθοῦνε, νά κοινωνήσουνε, νά κάμουν τόν σταυρό τους. Ἐκεῖνο πού προσέχουν εἶναι τί θά πεῖ ὁ κόσμος· κανονίζουνε τό βίο τους σύμφωνα μέ τήν κρίση τοῦ κόσμου καί χάνουνε τήν σωτηρία τους γιά χάρη τοῦ κόσμου. Ὁ

ἀρχιελώνης Ζακχαῖος δέν τά πρόσεξε αὐτά· πρόσεξε μόνο στήν καλή του ἐπιθυμία νά δεῖ τόν Ἰησοῦ Χριστό. Καί βρῆκε τρόπο καί τίς δυσκολίες νά νικήσει καί τόν σωτήρα του νά δεῖ. Εἶναι τό πρῶτο βῆμα τοῦτο τῆς ἐμπρακτικῆς μετάνοιας κι ἄς τό προσέξουνε ὅσοι λένε πώς τάχα μετανοοῦνε καί μένουνε μόνο στόν λόγο. Θέλω, λένε, θέλω τήν σωτηρία μου, μά εἶναι πολλά ἐμπόδια, εἶναι τό ἐπάγγελμά μου, εἶναι ἡ κοινωνική μου θέση, εἶναι ἡ ἡλικία μου, εἶναι οἱ περιστάσεις, εἶναι ἡ κοινή γνώμη. Ὅλα εἶναι καί μόνο ὁ ἀληθινός πόθος γιά τήν σωτηρία δέν εἶναι. Ἔτσι πολλοί δέν κάνουν μήτε τό πρῶτο βῆμα στήν ἐμπρακτικὴ μετάνοια. Ἡ ἐμπρακτικὴ μετάνοια κάμει τό πρῶτο βῆμα, πού εἶναι ἡ συνάντηση κι ἡ γνωριμία μέ τόν Θεό, ὕστερα προχωρεῖ σ' ἓνα δεύτερο μεγάλο βῆμα, στήν συνάντηση καί τήν συμφιλίωση μέ τούς ἀνθρώπους. Μερικοί λένε πώς τά ἔχουν καλά μέ τόν Θεό, μά βλέπουμε πώς δέν τά ἔχουν καλά μέ τούς ἀνθρώπους καί τούς καταλαβαίνουμε πώς εἶναι ψεῦτες καί ὑποκριτές. Γιατί, λέγει ὁ Εὐαγγελιστής, πῶς μπορεῖ ν' ἀγαπᾷς τόν Θεό πού δέν τόν βλέπεις, ὅταν δέν ἀγαπᾷς τόν ἀδελφό σου, πού εἶναι μπρός στά μάτια σου; Εἶναι κι ἄλλοι πού λένε πώς ἀγαποῦνε τάχα τούς ἀνθρώπους καί δέν τούς ἐνδιαφέρει γιά τόν Θεό, δέν τόν εἶδανε καί δέν τόν ξέρουν τόν Θεό, δέν τόν χρειάζονται γιά σωτήρα καί δέν τόν φοβοῦνται γιά κριτή. Κι αὐτοί ψεῦτες εἶναι καί ὑποκριτές. Γιατί ὅποιος δέν ξέρει τόν Θεό μήτε τόν ἄνθρωπο γνωρίζει κι ὅποιος δέν συναντήθηκε μέσα του μέ τόν Θεό μήτε καί τούς ἀνθρώπους συναντάει γύρω του. Ὁ ἀρχιελώνης Ζακχαῖος, ὅταν εἶδε καί γνώρισε τόν Ἰησοῦ Χριστό, ὕστερα προχώρησε στούς ἀνθρώπους· ἔκαμε τό δεύτερο βῆμα στό δρόμο γιά τήν σωτηρία του. Ἡ ἐμπρακτικὴ μετάνοιά του εἶναι τύπος καί ὑπογραμμός γιά κάθε ἁμαρτωλό, πού ξεκινάει γιά νά σωθεῖ καί πού πραγματικά κι ἀληθινά μετανοεῖ. Ἀλλιῶς ἡ μετάνοια εἶναι ἓνας ἐμπαιγμός πρὸς τόν Θεό καί μία ψευτιά γιά τούς ἀνθρώπους. Ὁ Θεός τό ἄδικο δέν τό θέλει μέ κανένα τρόπο, γι' αὐτό ὅποιος ἔκλεψε, ὅποιος ἔφαγε τόν ξένο κόπο, ὅποιος δάνεισε καί πῆρε τό σπίτι τοῦ ἀδελφοῦ του, ὅποιος καταπάτησε τό ξένο χωράφι, ὅποιος πῆρε χρήματα τῆς Ἐκκλησίας, ὅλοι ὅσοι κάμανε ἀδικία καί λένε πώς μετανοοῦνε, νά κάμουν ἐμπρακτικὴ μετάνοια νά πάσουν ν' ἀδικοῦν καί νά δώσουνε πίσω τά ξένα. Γιατί ἀλλιῶς ἡ μετάνοιά τους εἶναι ψεύτικη καί δέν τήν δέχεται ὁ Θεός. Ὁ Χριστός ἦλθε, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, γιά νά σώσει τούς ἁμαρτωλούς. Βρίσκει πάντα ἐκείνους πού ζητοῦνε νά τόν βροῦν καί σώζει ἐκείνους πού δείχνουν ἐμπρακτικὴ μετάνοια. Μακάρι κι ἐμεῖς νά ἴμαστε ἀπ' αὐτούς, γιά ν' ἀκούσουμε στήν ψυχή μας τόν παρήγορο ἐκεῖνο λόγο. Σήμερα ἔγινε σωτηρία σέ τοῦτο τό σπίτι. Ἀμήν.

Ἀρχ. Ἰ. Κ.